

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. september 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2013-0030-1558
Dok.: 838922

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 969 (Alm. del), som Retsudvalget har stillet til justitsministeren den 5. juli 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 969 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere Højesteretsdommen, der blev afsagt den 24. august 2012 (sag 58/2012), og herunder redegøre for:

- hvorvidt den dømte opholdt sig ulovligt i Danmark?
- hvorvidt den dømte gentagne gange har begået kriminalitet i Danmark?
- hvorvidt der er gennemført en ny retssag mod den dømte den 3. januar 2013?

Hvilke overvejelser giver dette giver ministeren anledning til?”

Svar:

I forhold til den del af spørgsmålet, der vedrører ulovligt ophold her i landet, skal jeg henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 970 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Jeg kan herudover henvise til Højesterets præmisser, hvoraf fremgår bl.a. følgende:

”...

T, der er irakisk statsborger, er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, om ulovligt ophold og for to forhold af dokumentfalsk ved at anvende et falsk bulgarsk identitetskort, dels over for Statsforvaltningen i forbindelse med en ansøgning om ophold som EU-borger, dels over for politiet i forbindelse med en anholdelse. Han er i dag 32 år og kom til Danmark som 22-årig sammen med sin nære familie. Efter at han og familien havde fået afslag på opholdstilladelse i Danmark, rejste den øvrige familie tilbage til Irak, mens han blev her i landet uden opholdstilladelse.

A var efter sin forklaring for landsretten klar over, at T ikke havde opholdstilladelse i Danmark, da hun lærte ham at kende i 2005. De har et fælles barn på ca. 1 ½ år, og A er gravid med endnu et fælles barn. A er rumænsk statsborger og kom her til landet ved familiesammenføring i 2003.

Som anført af landsretten kan Ts muslimske ægteskab med A ikke anerkendes som gyldigt i Danmark. Han er derfor ikke omfattet af opholdsdirektivets artikel 3, stk. 1, jf. artikel 2, nr. 2, litra a). Han er ikke i kraft af at være far til B omfattet af direktivets artikel 3, stk. 1, jf. artikel 2, nr. 2, litra d), da forsørgelseskravet ikke er opfyldt.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 2, stk. 3, sidestilles fælles bopæl i et fast samlivsforhold af længere varighed med ægteskab. Statsforvaltningen har den 25. juni 2012 truffet afgørelse

om, at T ikke har dokumenteret, at han efter EU-opholdsbekendtgørelsen har ret til ophold i Danmark. Der er ikke fremlagt oplysninger for Højesteret, der giver tilstrækkeligt grundlag for en anden vurdering.

...”

Jeg skal i øvrigt bemærke, at jeg af principielle årsager ikke finder grundlag for at indhente en udtalelse om, hvorvidt en person ”gentagne gange har begået kriminalitet i Danmark”, herunder om der en specifik dato er gennemført en straffesag mod den pågældende.